

Buyur Gel Gönül Soframa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Mart 2017

En görkemlisinden bir sevda sun
Tüterken dumanı aşkın,
Yarım kalmış şehla bakışların nazarında
Kur sofrayı ve indinde yüreğin,
Buyur sen de ve gel gönül soframa.

Hoyrat bir tümcede gizli tüm sırlar,
Kekelerken gaipten gelen imler,
Müteredit bir ruhun içli şarkısıdır,
Her uyandığımda yüreğin sükûtu
Biraz da debdebelidir biz çılgın fanilerin sevda masalı.

Kepenlerini yeni indirmiştim oysa
Feryat figan gölgelerde bağdaş kuran değil miydi sanki
Yüreğin fermanı?
Hele ki toz tutmuş isyanlara çemkiren şeytan
Ve nidaları...
Malumatı olsa keşke yüreğin
Ve es kaza çekse kendini her daim naza.

Yanık ucu hem de nasıl:
Der top olmuşçasına,
İzah edemediğim onca kaygıyı,
Biraz da müşkülpesent bir aşk bizimki;
Görmeden dereyi eğer mi gönlün başı arşa,
Demekte kâfi gelmiyor
Hele ki yok mu yüreğin isi karası?

Demlendikçe özlemlerle,
Zor zapt ederim bunca yankıyı,
Eremedim gitti bir türlü hidayete,
Son turfanda bir sevda bizimki,
Kem gözlerin olsa da istilası,
Geri durmak ne mümkün?
Hele ki cüretin şaşası iklimlerden iklime

Seğiriyorsa her sevda arası,
Külfeti yüreğın belli ki,
Aşkın en hoyrat tokadı.